

[B Nørland.]

Hvad angår en energipolitik her i Danmark, så er der selvfølgelig ikke givet rammer for at diskutere det udførligt her, men det forekommer mig, at der er to ting, som man under alle omstændigheder må tilstræbe. For det første en bred energibasis og for det andet, hvilket står delvis i forbindelse dermed, en maksimal uafhængighed ved, at forbindelserne for energileverancer udbygges til så mange sider som muligt, for uafhængigheden består i og for sig først og fremmest i de valg, der kan træffes på det område.

En bred energibasis betyder naturligvis, at der må være mange alternative energiformer, og et af de alternativer kan naturligvis også være atomenergien. Men det, der skaber de store problemer, er den afhængighed af store kapitalistiske monopoler, som behersker en del af verden, for det er jo ikke så meget uroen i visse lande, der har skabt olieproblemerne, som det var oliemonopolernes kontrol med situationen og leverancerne under de forhold, som opstod.

Jeg vil da også i samme forbindelse nævne, at de bestræbelser, der gøres for at lade energipolitikken tilrettelægge gennem EF, direkte må modvirke det, der må anses for at være de rimelige og nødvendige bestræbelser for at sikre både en bred energibasis og en maksimal uafhængighed.

Det kræver naturligvis også en udvikling af forskningen, og jeg ved ikke, om undervisningsministeren ikke i den forbindelse kunne tænke sig at trække noget tilbage, som hun har kastet ud i sine forskningspolitiske strejftog her i de senere måneder, hvor hun i en kronik i Politiken begyndte at tale om, at det, der skulle lægges om i forskningen, f. eks. var, at man ikke skulle anse det som rimeligt at opretholde en kostbar naturvidenskabelig forskning, som lige så godt kunne finde sted i USA. Jeg ville tro, at netop en dansk energikommission måtte være et redskab til og en nødvendighed for at udvikle forskningen på en helt anden manér.

SFs forslag tilsigter jo også at tjene en udvidelse af forskningen. Der var engang en gammel forkæmper for vores bevægelse, som havde hørt en tale, der måske ikke havde begejstret ham til det yderste, og som sagde: der var vist ikke noget ukommunistisk i

den. Det kan jeg måske også sige om det forslag, som SF har fremsat. Men vi er altså tilhængere af, at man også søger en bred energibasis, så vi kan jo dårlig være imod, at bevillingernes omfang må overvejes af regeringen, og den slags ting.

Jeg kan ikke helt sige mig fri for den fornemmelse, at forslaget vistnok udspringer mere af SFs indre behov end af energipolitikens udvikling. Jeg mener nok, at man også skal undersøge mulighederne for vindkraften, men der er jo ved at danne sig lidt myter om denne vindkraft. Nogle vil jo sige, at den er særlig antimonopolistisk. Nu er det et af de største monopoler her i landet, F. L. Smidth, som pludselig har udviklet en voldsom overbevisning om, at man kan få alt muligt ind igennem luften, og det bør man vel nok tænke over også i de indre overvejelser i SF og lignende steder. Jeg tror, man må passe på med, at kampen for vejrmøllerne ikke også bliver til en kamp mod vejrmøller, om man forstår mig ret.

Med disse ord skal jeg tilsige al den velvilje og sympati og godlidenhed osv., som vi så gerne vil vise altid, men som vi så sjældent får lejlighed til, men som vi altså nu kan gøre under udvalgsbehandlingen.

Nana Mikkelsen (VS):

De radikales forslag til lov om en energikommission er et forsøg på at danne et bredere grundlag for en langsigtet og overordnet planlægning inden for energiområdet ved at integrere forskning af alternative energikilder i den hidtil meget ensidige forskning af kerneenergi.

VS kan tilslutte sig en langsigtet og overordnet planlægning af energien, men derefter er det uklart, hvordan dette forslag vil være et alternativ til den ensidige forskning i kerneenergi. Det fremgår ikke af lovforslaget, hvordan den alternative energiforskning skal prioriteres i forhold til atomforskningen, kun at atomenergikommissionens bevillinger tilfalder en eventuel energikommission.

Der blev i 1974 anvendt 55 mill. kr. her i landet på energiforskningen vedrørende kernekraft. 70 pct. af de 55 mill. kr. blev anvendt til kernekraft, 25 pct. til energibesparende foranstaltninger og kun 5 pct. til alternative energikilder. Tallene er fra Oluf Danielsen: „Fremtidig dansk energipolitik“.